BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 13 d.*

Byloje T-314/06

Whirlpool Europe Srl, įsteigta Comerio (Italija), atstovaujama advokatų M. Bronckers ir F. Louis,

ieškovė,

palaikoma

Italijos Respublikos, atstovaujamos *avvocato dello Stato* G. Albenzio,

ir

Europos buitinės technikos gamintojų asociacijos (CECED), įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokatų Y. Desmedt ir A. Verheyden,

įstojusių į bylą šalių,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-P. Hix, padedamo advokato G. Berrisch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos H. van Vliet ir T. Scharf,

ir

LG Electronics, Inc., įsteigtos Seule (Pietų Korėja), iš pradžių atstovaujamos L. Ruessmann ir P. Hecker, vėliau advokatų Ruessmann ir A. Willems,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2006 m. rugpjūčio 25 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1289/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto tam tikrų Korėjos Respublikos kilmės dvejų durų šaldytuvų importui, galutinį surinkimą (OL L 236, p. 11),

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. W. H. Meij (pranešėjas), teisėjai V. Vadapalas ir L. Truchot,

posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. lapkričio 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Pagrindiniai antidempingo teisės aktai yra 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 1996, L 56, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk. 10 t., p. 45) su pakeitimais (toliau – pagrindinis reglamentas) (pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51, klaidų ištaisymas OL L 7, p. 22).

2 Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 ir 4 dalyse (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 1 straipsnio 1 ir 4 dalys) nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala.

<…>

Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.“

3 Pagrindinio reglamento 15 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 15 straipsnis) numatyta:

„1. Visos šiame reglamente numatytos konsultacijos vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Konsultacijos rengiamos nedelsiant pareikalavus valstybei narei ar Komisijos iniciatyva – bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

2. Komiteto posėdžius sušaukia jo pirmininkas. Kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki posėdžio pradžios, valstybėms narėms jis pateikia visą susijusią informaciją.

3. Kai būtina, konsultacijos gali vykti raštu; tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi teisę pareikšti savo nuomones arba pareikalauti žodinių konsultacijų, kurias surengia pirmininkas, jei tas žodines konsultacijas įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

4. Konsultacijose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

<…>

d) priemonės, kurių susidariusiomis aplinkybėmis reikia imtis siekiant užkirsti kelią dempingo daromai žalai arba ją kompensuoti, taip pat būdai ir priemonės tokioms priemonėms įgyvendinti."

4 Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 15 straipsnio 2 dalis) Patariamojo komiteto pirmininkui nustatytas 10 darbo dienų terminas visai naudingai informacijai pateikti valstybėms narėms į pagrindinį reglamentą buvo įtrauktas 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150), kurio 17 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Valstybėms narėms Patariamajame komitete pateikiama informacija dažnai yra labai techniško pobūdžio ir reikalauja sudėtingos ekonominės bei teisinės analizės. Siekiant suteikti valstybėms narėms pakankamai laiko šiai informacijai išnagrinėti, ji turėtų būti išsiunčiama ne vėliau kaip likus 10 dienų iki posėdžio dienos, kurią nustato Patariamojo komiteto pirmininkas."

5 Pagrindinio reglamento 20 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 20 straipsnis) nustatyta:

„1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu

buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

<…>

4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių [tuo metu] Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tiktai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų.“

Ginčo aplinkybės

1. *Tiriama rinka*

6 Kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių rinka, kurią ištyrus buvo priimtos ginčijamos antidempingo priemonės, apima tris segmentus:

— kombinuotų šaldytuvų su apačioje esančiu šaldikliu, kurių šaldytuvo skyrius yra virš šaldiklio skyriaus, segmentas,

— kombinuotų šaldytuvų su viršuje esančiu šaldikliu, kurių šaldiklio skyrius yra virš šaldytuvo skyriaus, segmentas,

— dvejų durų kombinuotų šaldytuvų su dvejomis varstomosiomis šalia esančių šaldiklio ir šaldytuvo skyrių durimis segmentas.

7 Neseniai rinkoje pasirodė nauja kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių su trejomis durimis rūšis, kurių šaldytuvo skyrius yra virš šaldiklio skyriaus ir šie skyriai sudaro vieną dalį. Šaldiklio skyrius yra su vieneriomis durimis, o dvejos šalia esančios varstomosios durys atsidaro į šaldytuvo skyrių.

2. *Pirminė tyrimo procedūros stadija*

8 2005 m. balandžio 18 d. ieškovė *Whirlpool Europe Srl*, remdamasi pagrindiniu reglamentu, pateikė Europos Bendrijų Komisijai skundą dėl tam tikrų šaldytuvų, kurių kilmės šalis yra Pietų Korėja, importo.

9 2005 m. birželio 2 d. Komisija paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų dvejų durų (angl. *side-by-side*) šaldytuvų, kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika, importo inicijavimą (OL C 135, p. 4). Tariamai dempingo kaina parduodamas produktas buvo šaldytuvas-šaldiklis, kurio talpa didesnė kaip 400 litrų, su ne mažiau kaip dvejomis atskiromis šalia esančiomis išorinėmis durimis.

10 Komisija išsiuntė klausimynus visoms žinomoms su tyrimu susijusioms šalims.

11 Viena korėjiečių bendrovė *LG Electronics, Inc.* (toliau – LG) tvirtino, kad į tiriamo produkto apibrėžimą turėjo būti įtraukti visi didelės talpos šaldytuvai, nes jie visi turi tą pačią maisto ir gėrimų saugojimo paskirtį, be to, daugumoje jų yra ir šaldytuvo, ir šaldiklio skyriai.

12 Toliau LG tvirtino, kad pranešime apie tyrimo inicijavimą buvo pateiktas klaidingas aptariamo produkto apibrėžimas. Ji nurodė, kad pramonėje „dvejų durų šaldytuvai“ suprantami kaip šaldytuvai, kuriuose šalia vienas kito yra šaldytuvo ir šaldiklio skyriai, su atskiromis kiekvieno skyriaus durimis. Anot jos, jei pranešime apie tyrimo inicijavimą aptariamo produkto apibrėžimas turėjo likti nepakeistas, tam tikri šaldytuvai su šaldikliais apačioje, t. y. kombinuoti šaldytuvai-šaldikliai su dvejomis viršuje esančio

šaldytuvo skyriaus durimis ir vieneriomis apačioje esančio šaldiklio durimis, būtų įtraukti į tyrimą, o iš tyrimo būtų pašalinti panašūs modeliai su vieneriomis kiekvieno skyriaus durimis. Taigi LG prašė, kad visi kombinuoti šaldytuvai-šaldikliai su trejomis arba daugiau durų būtų pašalinti iš tyrimo arba tyrimas būtų išplėstas ir taikomas visiems kombinuotiems šaldytuvams-šaldikliams.

13 Galiausiai LG teigė, kad šiuo atveju svarbios ne modelių išorinės savybės (ypač durys), o vidinis išdėstymas. Visų pirma LG tvirtino, kad šaldytuvo ir šaldiklio skyrių išdėstymas yra esminė skiriamoji dvejų durų šaldytuvo savybė.

14 2005 m. lapkričio 14 d. ieškovė pateikė Komisijai vartojimo leidiniuose pasirodžiusias analizes, kuriose palaikomas teiginys, kad šaldytuvai su trejomis durimis būtų įtraukti į aptariamo produkto apibrėžimą.

15 2005 m. lapkričio 17 d. per susitikimą su Komisijos atstovais ieškovė susipažino su LG argumentais dėl aptariamo produkto apibrėžimo. Ji atsakė į juos raštu 2005 m. gruodžio 13 dieną. 2006 m. sausio 17 ir 25 d. laiškuose LG pateikė kitas pastabas, į kurias ieškovė atsakė 2006 m. sausio 31 dieną. 2006 m. vasario 6, 7 ir 15 dienomis LG pateikė Komisijai naujas pastabas dėl aptariamo produkto apibrėžimo.

3. *Laikinasis reglamentas*

16 2006 m. vasario 28 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 355/2006, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą tam tikrų dvejų durų šaldytuvų, kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika, importui (OL L 59, p. 12, toliau – laikinasis reglamentas).

17 Laikinajame reglamente Komisija nepritarė LG teiginiui, kad visų didelės talpos šaldytuvų paskirtis vienoda, remdamasi tuo, kad dvejų durų šaldytuvų rinka yra „akivaizdžiai atskiras ir skirtingas rinkos segmentas“. Dėl ypatingų fizinių savybių, ypač dėl dvejų šalia esančių didelių durų, kombinuotų šaldytuvų rinkoje dvejų durų šaldytuvai turi „savo aiškią vietą“.

18 Komisija nepritarė ir antrajam LG teiginiui, kuriuo buvo siekiama pašalinti iš tyrimo visus kombinuotus šaldytuvus-šaldiklius su trejomis arba daugiau durų, remdamasi tuo, jog tyrime buvo nustatyta, kad nėra „bendrai vartojamo dvejų durų šaldytuvų apibrėžimo“. Trejų durų kombinuoti šaldytuvai-šaldikliai, nurodyti LG, atvirkščiai – rinkoje yra greta visų kitų dvejų durų šaldytuvų modelių.

19 Iš to Komisija padarė laikiną išvadą, kad nepaisant dydžio skirtumų, neprivalomų požymių ir naudojamų medžiagų, visų rūšių dvejų durų šaldytuvai, įskaitant trejų durų kombinuotus šaldytuvus-šaldiklius su apačioje esančiu šaldiklio skyriumi, turi tas pačias pagrindines fizines ir technines savybes ir iš esmės turi tą pačią paskirtį.

20 Taigi Komisija nustatė, kad Bendrijos pramonėje gaminami ir Europos Sąjungoje parduodami dvejų durų šaldytuvai ir Korėjos Respublikoje gaminami ir ten parduodami dvejų durų šaldytuvai turi iš esmės tas pačias fizines bei technines savybes ir yra skirti toms pačioms reikmėms, ir todėl preliminariai juos laikė panašiais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

21 Todėl pagrindinio reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„Dvejų durų šaldytuvų, t. y. kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių, kurių talpa didesnė kaip 400 litrų, mažiausiai su dvejomis atskiromis šalia esančiomis išorinėmis durimis, kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika ir kurių klasifikacinis kodas šiuo metu yra KN ex 8418 10 20 [TARIC kodas 8418 10 20 91], importui nustatomas laikinasis antidempingo muitas."

4. *Tolesnė tyrimo procedūros stadija*

22 Iš Komisijos gavusios pranešimą apie jos laikinąsias išvadas, ieškovė ir LG pateikė naujas pastabas dėl aptariamo produkto apibrėžimo. LG Komisijai taip pat pateikė eksperto išvadą dėl šaldytuvų klasifikacijos projekto. Susirašinėdamos laiškais, ieškovė ir LG išsamiai išdėstė savo pozicijas dėl aptariamo produkto

5. *Galutinės informacijos dokumentas*

23 2006 m. birželio 30 d. Komisija parengė galutinės informacijos dokumentą. Ji jame priminė, kad apibrėžiant aptariamą produktą Sąjungos institucijose yra nusistovėjusi tvarka pirmiausia apsvarstyti šio produkto pagrindines fizines ir technines savybes ir kad skirtingiems produktų segmentams priskiriami modeliai paprastai laikomi tuo pačiu produktu, jeigu tarp atskirų segmentų nėra „aiškių skiriamųjų ribų“.

24 Komisija manė, kad atlikus tyrimą, nustatyta, jog įprastas didelės talpos kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių rinkos suskirstymas į tris atskirus segmentus yra neginčijamas ir jį žino visi šio verslo subjektai, vadinasi, nepagrįsta į aptariamo produkto apibrėžimą įtraukti visus kombinuotus šaldytuvus-šaldiklius, kaip to reikalavo LG.

25 Toliau Komisija pažymėjo, kad nei fizinės savybės (dvejos šalia esančios durys ir aparato plotis), nei su prekyba ir vartotojo suvokimu susiję motyvai nepagrindžia, jog į aptariamo produkto apibrėžimą nebūtų įtrauktas trejų durų modelis. Taigi Komisija iš to padarė išvadą, kad į šį apibrėžimą reikia įtraukti „trejų durų modelį“.

6. *Peržiūrėtas galutinės informacijos dokumentas*

26 Suinteresuotosioms šalims buvo nustatytas terminas pateikti savo komentarus dėl galutinės informacijos dokumento, kuris baigėsi 2006 m. liepos 11 dieną.

27 2006 m. liepos 5 ir 6 d. Patariamojo komiteto pirmininkas įteikė valstybėms narėms dokumentus, susijusius su galutinėmis priemonėmis, kurių ketino imtis Komisija.

28 2006 m. liepos 11 d. ieškovė ir LG pateikė savo komentarus dėl galutinės informacijos dokumento. Ieškovė patvirtino, kad ji sutinka su Komisijos pateiktu aptariamo produkto apibrėžimu, o LG dar kartą ginčijo šiuo klausimu Komisijos pateiktus argumentus ir išvadas.

29 2006 m. liepos 14 d. laišku Komisija pranešė valstybėms narėms, kad ji pakeitė savo poziciją dėl aptariamo produkto apibrėžimo, į kurį nuo šiol neįtraukė trejų durų šaldytuvų.

30 2006 m. liepos 17 d. laišku, adresuotu už prekybą atsakingam Komisijos nariui, ieškovė užginčijo šią pakeistą poziciją, apie kurią ji sužinojo neformaliai.

31 2006 m. liepos 19 d. laišku Komisija išsiuntė ieškovei peržiūrėtą galutinės informacijos dokumentą, informuodama ją apie šį pakeitimą. Šiame dokumente Komisija pažymėjo:

„Pirmiau minėtas eksportuotojas pateikė papildomų įrodymų, patvirtinančių dvejų durų šaldytuvų segmento apibrėžimą remiantis vidiniu skyrių išdėstymu, o ne durų pozicija. Paskelbus galutines išvadas ir atsižvelgiant į to paties eksportuotojo vėliau pateiktus įrodymus, kai kurių geriausių tyrimų institutų ir klasifikavimo institucijų, kurių visi [dauguma] dvejų durų šaldytuvus klasifikuoja remdamiesi vidiniu skyrių išdėstymu, o ne durų pozicija, išreikštą nuomonę šis klausimas buvo toliau nagrinėjamas. Todėl galima daryti išvadą, kad atsižvelgus į fizines savybes trejų durų modelis negali būti laikomas dvejų durų šaldytuvų segmento dalimi <...>. Vartotojų suvokimo atveju [Dėl vartotojų suvokimo] pareiškėjas ir Bendrijos pramonė pateikė vartotojų apžvalgų, kuriose atitinkami požiūriai remiami ir jiems prieštaraujama [ir kurios tarpusavyje prieštarauja]. Todėl šiuo atžvilgiu negalima buvo padaryti aiškios išvados.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, turėtų būti laikoma, jog trejų durų modelis priklauso šaldytuvų su apačioje esančiu šaldikliu segmentui, o ne dvejų durų šaldytuvų segmentui. <...>

Taigi buvo manoma, kad reikėtų peržiūrėti produkto apibrėžimą, kaip nustatyta laikinajame reglamente. Todėl aptariamas produktas galutinai apibrėžiamas kaip Korėjos Respublikos kilmės kombinuoti šaldytuvai-šaldikliai, kurių talpa didesnė kaip 400 litrų, su šalia vienas kito esančiais šaldiklio ir šaldytuvo skyriais, kurių klasifikacinis kodas šiuo metu yra KN ex 8418 10 20.“

32 Ieškovei ir kitoms suinteresuotosioms šalims buvo nustatytas terminas savo pastaboms pateikti, kuris baigėsi 2006 m. liepos 31 d. 10 valandą.

33 2006 m. liepos 19 ir 20 d. Patariamasis komitetas susirinko ir išnagrinėjo galutines priemones, kurias Komisija ketino siūlyti Europos Sąjungos Tarybai, įskaitant naują aptariamo produkto apibrėžimą, į kurį nebuvo įtraukti trejų durų kombinuoti šaldytuvai-šaldikliai.

34 2006 m. liepos 28 d. ieškovė ir Europos buitinės technikos gamintojų asociacija (CECED) sukritikavo pakeistą aptariamo produkto apibrėžimą, kuris pateiktas peržiūrėtame galutinės informacijos dokumente.

35 2006 m. liepos 31 d. Komisija pateikė Tarybai Reglamento COM (2006) 436 galutinis, nustatančio galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto tam tikrų Korėjos Respublikos kilmės dvejų durų šaldytuvų importui, galutinį surinkimą, pasiūlymą.

36 2006 m. rugpjūčio 9 d. laišku Komisija atsakė į 2006 m. liepos 28 d. ieškovės pastabas.

7. *Ginčijamas reglamentas*

37 2006 m. rugpjūčio 25 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1289/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto tam tikrų Korėjos Respublikos kilmės dvejų durų šaldytuvų importui, galutinį surinkimą (OL L 236, p. 11, toliau – ginčijamas reglamentas).

38 Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„Korėjos Respublikos kilmės dvejų durų šaldytuvams, t. y. kombinuotiems šaldytuvams-šaldikliams, kurių talpa didesnė kaip 400 litrų, su šalia vienas kito esančiais šaldiklio ir šaldytuvo skyriais, klasifikuojamiems KN kodu ex 8418 10 20 (TARIC kodas 8418 10 20 91), nustatomas galutinis antidempingo muitas.“

Procesas ir šalių reikalavimai

39 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, kurį Teismo kanceliarija gavo 2006 m. lapkričio 17 dieną.

40 Pranešimas apie ieškinio pareiškimą buvo paskelbtas 2006 m. lapkričio 30 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 326, p. 67).

41 Atitinkamai 2007 m. sausio 11 d. ir vasario 14 d. Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Komisija ir LG paprašė leisti įstoti į šią bylą Tarybos pusėje.

42 2007 m. vasario 9 d. Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais CECED ir *Electrolux* paprašė leisti įstoti į šią bylą ieškovės pusėje.

43 2007 m. vasario 26 d. nutartimi Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido Komisijai įstoti į bylą.

44 2007 m. gegužės 10 d. nutartimi Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido CECED ir LG įstoti į bylą.

45 2007 m. liepos 22 d. Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Italijos Respublika paprašė leisti įstoti į šią bylą ieškovės pusėje.

46 2007 m. rugsėjo 4 d. nutartimi Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido Italijos Respublikai įstoti į bylą.

47 Pakeitus Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į šeštąją kolegiją, todėl ši byla buvo paskirta šiai kolegijai.

48 2008 m. sausio 10 d. nutartimi Teismas (šeštoji kolegija) atmetė *Electrolux* prašymą įstoti į bylą.

49 2009 m. spalio 8 d. nutartimi šeštosios kolegijos pirmininkas patenkino ieškovės prašymą užtikrinti tam tikrų jos dokumentų konfidencialumą CECED ir LG atžvilgiu, išskyrus vieną iš atitinkamų dokumentų, dėl kurio prašymas užtikrinti konfidencialumą LG atžvilgiu buvo atmestas. Taigi visa šio dokumento versija buvo įteikta LG.

50 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, imdamasis proceso organizavimo priemonių, paprašė šalių raštu atsakyti į tam tikrus klausimus. Šalys įvykdė šį prašymą per nustatytą terminą.

51 Per 2009 m. lapkričio 11 d. teismo posėdį buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Teismo užduotus klausimus.

52 Ieškovė, palaikoma Italijos Respublikos ir CECED, Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą ta dalimi, kuria jame Tarybos pripažintas aptariamo produkto ir panašaus produkto apibrėžimas neapima visų didelės talpos kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių su ne mažiau kaip dvejomis šalia esančiomis durimis,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

53 Taryba, palaikoma Komisijos ir LG, Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

54 Kadangi pasibaigus žodinei proceso daliai teisėjas T. Tchipev negalėjo posėdžiauti, byla buvo perduota kolegijos pirmininkui A. W. H. Meij kaip teisėjui pranešėjui ir, taikant Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį, teisėjas V. Vadapalas buvo paskirtas į kolegiją jai papildyti.

55 2010 m. liepos 5 d. naujos sudėties Teismas (šeštoji kolegija) atnaujino žodinę proceso dalį ir šalims buvo pranešta, kad jos bus išklausytos 2010 m. rugsėjo 8 d. per naują teismo posėdį.

56 Atitinkamai 2010 m. liepos 9, 12, 14, 15 ir 16 d. laiškais ieškovė, Taryba, Komisija, CECED, LG ir Italijos Respublika pranešė Teismui, kad jos atsisako būti išklausytos dar kartą.

57 Todėl šeštosios kolegijos pirmininkas nusprendė baigti žodinę proceso dalį.

Dėl teisės

1. *Dėl tariamo Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalies pažeidimo*

58 Per teismo posėdį Taryba pastebėjo, kad savo prašyme įstoti į bylą Italijos Respublika negalėjo išsamiai išdėstyti pastabų dėl bylos esmės; jas buvo galima pateikti tik per žodinę proceso dalį.

59 Teismas pažymi, kad pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalį, įstojusi į bylą šalis, kaip antai Italijos Respublika, pateikusi savo prašymą įstoti į bylą pasibaigus minėto reglamento 115 straipsnio 1 dalyje numatytam šešių savaičių terminui, kuris pradedamas skaičiuoti pranešimo apie pareikštą ieškinį paskelbimo Oficialiajame leidinyje dieną, turi teisę dalyvauti tik žodinėje proceso dalyje, gauti teismo posėdžio pranešimo kopiją ir jos pagrindu pateikti savo pastabas per teismo posėdį (2009 m. kovo 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Selex Sistemi Integrati prieš Komisiją*, C-113/07 P, Rink. p. I-2207, 36 punktas).

60 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad kaip per teismo posėdį tvirtino Italijos Respublika, pastabose, kurias ji pateikė savo prašyme įstoti į bylą, yra tik išdėstomi motyvai, kuriais ji rėmėsi grįsdama šį prašymą ir kurie dėl šios priežasties nesusiję su ieškinio pagrįstumu.

61 Todėl reikia daryti išvadą, kad nebuvo pažeisti Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalies reikalavimai.

2. *Dėl reikalavimų panaikinti*

Dėl priimtinumo

Šalių argumentai

62 Taryba teigia, kad šis ieškinys nepriimtinas, nes ieškovė prašo iš dalies panaikinti ginčijamą reglamentą tik ta dalimi, kuria jame Tarybos pateiktas aptariamo produkto ir panašaus produkto apibrėžimas neapima visų didelės talpos kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių su ne mažiau kaip dvejomis išorinėmis šalia esančiomis durimis. Šiuo klausimu Taryba remiasi teismo praktika, pagal kurią Sąjungos aktą panaikinti iš dalies galima, tik jei prašomas panaikinti dalis galima atskirti nuo viso akto.

63 Taryba taip pat ginčija ieškovės dublike pateiktą prašymą, kuriuo siekiama, kad panaikinant ginčijamą reglamentą arba jo 1 straipsnį ginčijamas aktas būtų paliktas galioti tol, kol Sąjungos institucijos imsis priemonių įvykdyti Teismo sprendimą dėl panaikinimo. Iš tikrųjų šiuo prašymu vykstant procesui keičiamas ginčo dalykas, vadinasi, jeigu Teismas panaikintų visą ginčijamą reglamentą arba jo 1 straipsnį, tai jis nuspręstų *ultra petita*.

64 Galiausiai Taryba pažymi, kad Teismas negali ištaisyti Sąjungos institucijų klaidos pripažindamas negaliojančiu trejų durų šaldytuvų „neįtraukimą paskutinę minutę“ į ginčijamų antidempingo priemonių taikymo sritį.

65 Ieškovė ginčija ieškinio nepriimtinumui pagrįsti Tarybos išdėstytus argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

66 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas mano, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis nereikia priimti sprendimo dėl Tarybos šio ieškinio nepriimtinumui pagrįsti išdėstytų argumentų, nes bet kuriuo atveju ieškovės reikalavimai dėl panaikinimo turi būti atmesti iš esmės (šiuo klausimu žr. 2004 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-233/02, Rink. p. I-2759, 26 punktą).

Dėl esmės

67 Grįsdama savo reikalavimus dėl panaikinimo, ieškovė nurodo keturis pagrindus. Pirma, Taryba ir Komisija pažeidė ieškovės teisę į gynybą, kiek tai susiję su tuo, jog trejų durų šaldytuvai „paskutinę minutę“ buvo neįtraukti į aptariamo produkto apibrėžimą. Antra, institucijos „laiku“ nesikonsultavo su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete dėl šio neįtraukimo ir tuo pažeidė pagrindinio reglamento 15 straipsnio

2 dalį. Trečia, ginčijamas reglamentas nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su ginčijamu neįtraukimu. Ketvirta ir galiausiai, pasirinkdamos aptariamam produktui apibrėžti naudotą metodą institucijos padarė teisės klaidą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad pažeista ieškovės teisė į gynybą, kiek tai susiję su trejų durų šaldytuvų neįtraukimu į aptariamo produkto apibrėžimą

— Šalių argumentai

68 Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija parengė 2006 m. liepos 19 d. peržiūrėtą galutinės informacijos dokumentą ir kad, vadovaujantis pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 20 straipsnio 5 dalis), ji privalėjo suinteresuotosioms šalims nustatyti ne trumpesnį nei 10 dienų terminą pastaboms pateikti. Komisija galutinių priemonių pasiūlymą Tarybai perdavė 2006 m. liepos 31 d., t. y. „kelios valandos“ po to, kai baigėsi minėtoms šalims nustatytas terminas pastaboms pateikti (žr. 32 punktą).

69 Ieškovė pastebi, kad panašaus produkto apibrėžimo pakeitimas susijęs su antidempingo tyrimo „esminiu elementu“ ir kad toks pakeitimas yra neįprastas pažengusioje minėto tyrimo stadijoje. Taigi ieškovė Komisijai perdavė 30 puslapių pastabų su 13 naujų priedų, į kuriuos ginčijamame reglamente nedaroma jokia nuoroda. Jame

tik pateikiami motyvai, kurie jau yra 2006 m. liepos 19 d. perduotame peržiūrėtame galutinės informacijos dokumente.

70 Ieškovė taip pastebi: tai, jog Komisija laukė iki 2006 m. rugpjūčio 9 d., kad atsakytų į jos pastabas, ir tai padarė išsamiai, įrodo, jog jos pastabos buvo svarbios ir reikalavo išsamaus nagrinėjimo, kuris buvo atliktas tik po to, kai Komisija pakeitė savo galutinį pasiūlymą ir perdavė jį Tarybai 2006 m. liepos 31 dieną. Tokiomis aplinkybėmis dėl to, kad Komisija nepasiliko pakankamai laiko ieškovės pastaboms išnagrinėti, jos teisė į gynybą tapo neveiksminga.

71 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatytas terminas yra ne vien formalumas, kurio reikia laikytis; juo siekiama užtikrinti suinteresuotųjų šalių teisę būti išklausytoms.

72 Antra, dublike ieškovė teigia, kad išskyrus Amerikos administracinių institucijų du laiškus ir vieną raštą, kuriuos Taryba pridėjo savo atsiliepimo į ieškinį priede siekdama įrodyti „lobizmą“, kuris iki paskutinio momento buvo vykdomas dėl aptariamo produkto, nė vienas iš Komisijos padarytas galutines išvadas nulėmusių dokumentų ir telefoninių pokalbių nebuvo pridėti prie nekonfidencialios jos bylos medžiagos versijos, ir taip nebuvo su jais supažindintos suinteresuotosios šalys. Dėl to Taryba pažeidė ieškovės teisę į gynybą. Taryba taip pat pažeidė procedūros teisingumo ir kovos priemonių lygybės principus, nes nepaviešino visų dokumentų, susijusių su vykdyta, į Komisiją nukreipta „lobizmo“ veikla.

73 Taryba ginčija šio ieškinio pagrindo pagrįstumą bei dubliko stadijoje ieškovės pateiktų argumentų priimtinumą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

74 Teisės į gynybą principo užtikrinimas yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, pagal kurį įmonėms, susijusioms su priėmus antidempingo reglamentą užbaigta tyrimo procedūra, turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų bei aplinkybių tikrumo ir svarbos (žr. 2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo *Shanghai Teraoka Electronics prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 288 ir 289 punktus ir nurodytą teismų praktiką).

75 Šis reikalavimas įgyvendintas pagrindinio reglamento 20 straipsnyje, kurio 4 dalyje (20 straipsnio 4 dalis tapo Reglamento Nr. 1225/2009 20 straipsnio 4 dalimi) numatyta, kad galutinai atskleidžiama informacija pateikiama raštu. Pagal šią nuostatą, jei galutinai priimtas sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ar motyvais, nei pateikti galutinai atskleistoje informacijoje, „šie atskleidžiami kaip galima skubiau“. Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje patikslinama, kad „į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tiktai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų“.

76 Šioje byloje aišku, kad Komisija ieškovei pateikė peržiūrėtą galutinės informacijos dokumentą 2006 m. liepos 19 d. ir nustatė jai terminą pateikti savo pastabas, kuris baigėsi 2006 m. liepos 31 dieną. Taip pat neginčijama, kad ieškovė pateikė savo pastabas

dėl peržiūrėto galutinės informacijos dokumento 2006 m. liepos 28 dieną ir Komisija pateikė Tarybai galutinio reglamento pasiūlymą 2006 m. liepos 31 d., t. y. 12 dienų po to, kai ieškovei buvo pateiktas peržiūrėtas galutinės informacijos dokumentas. Iš to darytina išvada, kad Komisija turėjo ieškovės pateiktas pastabas nepasibaigus 10 dienų terminui, kuris numatytas pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje, ir kad prieš pateikdama Tarybai galutinio reglamento pasiūlymą ji laukė, kol jis pasibaigs.

77 Be to, reikia pažymėti, jog tai, kad Tarybai pateiktas galutinio reglamento pasiūlymo projektas išplatintas Komisijoje pagal rašytinę procedūrą siekiant gauti institucijos narių pritarimą, neatima iš ieškovės galimybės būti tinkamai išklausytai, nes Komisija prireikus, gavusi suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas, gali sustabdyti minėtą rašytinę procedūrą arba netgi pakeisti savo pasiūlymo projektą.

78 Todėl darytina išvada, kad Komisija nepažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies. Dėl šios priežasties negali būti pripažinta, kad kaip nors buvo pažeista ieškovės teisė į gynybą.

79 Tokios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, kad jos teisė į gynybą ir jos teisė būti informuotai buvo pažeistos, nes jai nebuvo pateikti tam tikri laiškai bei raštai, susiję su telefoniniais pokalbiais, ir taip pažeistas pagrindinio reglamento 20 straipsnis.

80 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš to, kad per procesą Bendrajame Teisme Taryba pateikė tam tikrus dokumentus, t. y. du Amerikos valdžios institucijų Komisijai adresuotus laiškus ir vieną Komisijos tarnybų vidinį laišką, kuriame aprašytas telefoninis pokalbis su Amerikos valdžios institucijomis, ieškovė padarė išvadą, jog buvo papildomų dokumentų, kurie jai nebuvo pateikti.

81 Vis dėlto reikia pažymėti, kad ieškovė tik daro prielaidą, visiškai to neįrodydama, jog buvo papildomų dokumentų, dariusių įtaką galutinėms Komisijos išvadoms.

82 Taigi grįsdama savo ieškinio pagrindą ieškovė negali teigti, kad nebuvo pateikti tokie dokumentai.

83 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad „laiku“ nesikonsultuota su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete dėl trejų durų šaldytuvų neįtraukimo į aptariamo produkto apibrėžimą

— Šalių argumentai

84 Ieškovė pažymi, kad pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalies antrą sakinį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 15 straipsnio 2 dalies antras sakinys) Patariamojo komiteto pirmininkas visą naudingą informaciją turi pateikti valstybėms narėms kuo skubiau, bet ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki šio komiteto posėdžio dienos.

85 Ieškovės teigimu, nagrinėjamu atveju šios nuostatos nebuvo laikytasi, nes Patariamasis komitetas negalėjo pateikti savo nuomonės, nežinodamas visų faktinių aplinkybių dėl to, kad jo nariams nebuvo pateikta visa naudinga informacija likus 10 darbo dienų iki jo 2006 m. liepos 19 ir 20 dienos posėdžio, o apie Komisijos sprendimą neįtraukti trejų durų šaldytuvų į aptariamo produkto apibrėžimą šiems buvo pranešta tik 2006 m. liepos 14 dieną.

86 Šis 10 darbo dienų procedūrinis terminas buvo įtrauktas į pagrindinį reglamentą siekiant užtikrinti suinteresuotųjų šalių teises ir teisinį saugumą. Pareiga tinkamai konsultuotis su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete yra esminis procedūrinis reikalavimas, nes ji gali turėti pasekmių priimto galutinio akto turiniui. Iš tiesų konsultacijos su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete gali lemti tai, kad Komisija pakeis savo poziciją.

87 Ieškovė priduria, kad Komisijai atkeitus aptariamo produkto apibrėžimą „prasidėjo visiškai nauji debatai“, kuriems pasiruošti Patariamojo komiteto nariams reikėjo laiko.

88 Taryba ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

89 Iš bylos medžiagos matyti, kad per savo 2006 m. liepos 19 ir 20 d. posėdį Patariamasis komitetas, atsižvelgęs į informaciją, kurią visą valstybės narės gavo tik 2006 m. liepos 14 d., išreiškė savo nuomonę dėl Komisijos galutinių priemonių.

90 Iš to darytina išvada, kad priešingai pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalies reikalavimams, likus 10 darbo dienų iki Patariamojo komiteto posėdžio valstybės narės negavo visos naudingos informacijos, kad galėtų išreikšti savo nuomonę dėl Komisijos sprendimo neįtraukti trejų durų šaldytuvų į aptariamo produkto apibrėžimą.

91 Tačiau vien tai, kad nesilaikyta pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalyje numatyto termino, negali būti esminio procedūros reikalavimo pažeidimas, dėl kurio konsultacijos su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete procedūra ir dėl to ginčijamame reglamente pateiktas aptariamo produkto apibrėžimas gali tapti neteisėti.

92 Iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 461/2004 17 konstatuojamąją dalį, kuria šiuo klausimu buvo pakeistas pagrindinis reglamentas, valstybėms narėms Patariamajame komitete pateikiama informacija „turėtų“ būti išsiunčiama ne vėliau kaip likus 10 dienų iki posėdžio dienos, kurią nustato Patariamojo komiteto pirmininkas, „siekiant suteikti valstybėms narėms pakankamai laiko šiai informacijai išnagrinėti“.

93 Iš šios konstatuojamosios dalies teksto ir ypač vartojamos tariamosios nuosakos („turėtų“) darytina išvada, kad nesilaikius aptariamo termino konsultacijos su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete procedūra netampa negaliojanti, bet, atvirkščiai, galima įvykdyti pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalies reikalavimus, jeigu valstybės narės faktiškai turi pakankamai laiko išnagrinėti informaciją, kurią joms pateikė Patariamojo komiteto pirmininkas (pagal analogiją žr. 2004 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *FICF ir kt. prieš Komisiją*, T-317/02, Rink. p. II-4325, 188 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

94 Ieškovė neįrodė, kad valstybėms narėms nebuvo suteiktas reikalingas laikas tinkamai susipažinti su informacija, susijusia su nauju Komisijos pateiktu aptariamo produkto apibrėžimu, ir kad dėl to Patariamasis komitetas, nežinodamas visų faktinių aplinkybių, negalėjo pateikti savo nuomonės.

95 Iš bylos medžiagos matyti priešingai, kad klausimu, susijusiu su aptariamo produkto apibrėžimu, valstybių narių atstovai išsamiai diskutavo per įvairius vykstant tyrimui Patariamojo komiteto surengtus posėdžius ir kad šis apibrėžimas buvo konkrečiai aptartas 2006 m. liepos 5 d. Komisijos valstybėms narėms perduotuose dokumentuose, susijusiuose su galutinėmis priemonėmis.

96 Taigi darytina išvada, jog tai, kad nebuvo laikytasi pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino, negalėjo daryti įtakos konsultacijos procedūros rezultatams ir todėl ginčijamame reglamente galutinai pasirinktam aptariamo produkto apibrėžimui (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *RTE prieš Komisiją*, T-69/89, Rink. p. II-485, 27 punktą ir 1997 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kaysersberg prieš Komisiją*, T-290/94, Rink. p. II-2137, 88 punktą).

97 Todėl nepagrįstai Italijos Respublika per teismo posėdį teigė, jog dėl to, kad nebuvo laikytasi aptariamo termino, Patariamojo komiteto nariai neteko galimybės tinkamai ginčyti pakeisto aptariamo produkto apibrėžimo.

98 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, jog Taryba patikslino, ir tai nebuvo užginčyta, kad nors per šį posėdį tam tikros valstybės narės paprašė suteikti papildomą terminą, skirtą raštu pateikti savo nuomonę dėl Komisijos galutinių priemonių pasiūlymo, kuris baigėsi 2006 m. liepos 27 d., ir jis buvo suteiktas, tačiau nė viena jų nepareiškė, kad šis terminas nepakankamas, ir nepaprašė kito papildomo termino nuomonei pateikti.

99 Šiomis aplinkybėmis antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijamas reglamentas nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su aptariamo produkto apibrėžimu

— Šalių argumentai

100 Ieškovė teigia, kad iš ginčijamo reglamento motyvų, susijusių su aptariamo produkto apibrėžimu, kuris galiausiai buvo pateiktas minėtame reglamente, ji negali nei suprasti, nei užginčyti šiuo klausimu Tarybos ir Komisijos pateiktų galutinių išvadų pagrįstumo ir jie nesuteikia Bendrajam Teismui galimybės šiuo atžvilgiu vykdyti savo kontrolę.

101 Atsižvelgiant į tai, kad Komisija savo aptariamo produkto apibrėžimą atkeitė iš esmės ir pavėluotai, ginčijamo reglamento motyvų nepakanka, kad būtų galima suprasti samprotavimus, pateiktus atsakant į dėl šios sąvokos daugiau nei vienerius metus išsamiai išsakytus argumentus ir pateiktus įrodymus.

102 Institucijos turėjo ne tik pateikti naują aptariamo produkto apibrėžimą remdamosi anksčiau naudotais faktais ir realiomis aplinkybėmis, bet ir paaiškinti, kodėl didelės talpos kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių vidinio išdėstymo kriterijus, pagrįstas tik jų fizinėmis savybėmis, turėtų pakeisti jų išorinių savybių kriterijų, t. y. tai, kad yra ne mažiau kaip dvejos atskiros šalia esančios varstomosios durys, kuris visgi iki tol buvo laikomas tinkamu aparatų fizinių savybių ir vartotojo suvokimo atžvilgiu.

103 Institucijos negalėjo glaustai paaiškindamos atmesti šio kriterijaus, dėl kurio tarp suinteresuotųjų šalių ir Komisijos vyko aršūs debatai ir kuris buvo laikomas esminiu pirminio aptariamo produkto apibrėžimo pagrindu. Teiginys, kad vartotojų suvokimas neturi lemiamos reikšmės, nepakankamai motyvuotas. Kai Sąjungos institucijos atmeta, kaip ir nagrinėjamu atveju, vartotojų apklausas dėl to, kad jos prieštaringos, jos turi paaiškinti, kodėl toks prieštaringumas joms sukelia ypatingų keblumų.

104 Ginčijamo reglamento konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad Sąjungos institucijos, išsamiau ir atsižvelgdamos į papildomus įrodymus, kuriuos LG pateikė gavusi galutinės informacijos dokumentą, išnagrinėjusios kai kurių tyrimų institutų ir klasifikavimo institucijų išreikštą nuomonę, buvo priverstos į aptariamo produkto apibrėžimą neįtraukti trejų durų modelio.

105 Viena vertus, LG nepateikė jokių papildomų įrodymų; ji tik dar kartą patvirtino, kad produkto vidinis išdėstymas yra svarbiau nei jo išorinės fizinės savybės, ir perdavė 2006 m. liepos 10 d. vieno instituto laišką, kuriame patvirtinama jos 2006 m. balandžio mėn. Komisijai pateikta nuomonė ir ši kaltinama dėl to, kad savo galutinės informacijos dokumente nepaisė šios nuomonės.

106 Kita vertus, Taryba ir Komisija nepaaiškino, kodėl kai kurių tyrimų institutų ir klasifikavimo institucijų, kurių dauguma dvejų durų kombinuotus šaldytuvus klasifikuoja remdamiesi vidiniu jų išdėstymu, o ne durų pozicija, išreikštos nuomonės leido joms daryti išvadą, kad atsižvelgus į fizines savybes trejų durų modelis negali būti laikomas dvejų durų šaldytuvų segmento dalimi. Jos taip pat nepatikrino šių tariamai „geriausių“ įstaigų reputacijos.

107 Be to, Taryba ir Komisija turėjo paaiškinti, kodėl tam tikri nuo 2005 m. spalio mėn. bylos medžiagoje esantys įrodymai nebuvo laikomi įtikinamais atliekant tyrimą ir kodėl nebuvo atsižvelgta ir į kitus įrodymus, kaip antai nepriklausomų vartotojų asociacijų publikacijos, kurių tam tikros aiškiai susijusios su trejų durų kombinuotais šaldytuvais-šaldikliais.

108 Ieškovė priduria, kad institucijų praktikoje nebūdinga išskaidyti aptariamo produkto apibrėžimą, jeigu tarp atskirų segmentų nėra „aiškių skiriamųjų ribų“. Nagrinėjamu atveju tarp dviejų durų ir trejų durų kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių nėra „aiškių skiriamųjų ribų“. Institucijos nepaaiškino, kodėl nesant „aiškių skiriamųjų ribų“, jos jautėsi priverstos savaip atskirti.

109 Galiausiai ieškovė daro prielaidą, kad „staigų“ institucijų atkeitimą lėmė „paskutinės minutės lobizmas“, kurio aplinkybės vis dėlto neaprašytos ginčijamo reglamento motyvuose.

110 Taryba ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

111 Reikia priminti, kad Sąjungos institucijų akto motyvai turi aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys žinotų tokio sprendimo priėmimo priežastis ir galėtų ginti savo teises, o teismas galėtų vykdyti kontrolę (2005 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo

Common Market Fertilizers prieš Komisiją, T-134/03 ir T-135/03, Rink. p. II-3923, 156 punktas).

112 Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į suinteresuotumą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, gali turėti (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas).

113 Klausimas, ar akto motyvavimas pakankamas, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet taip pat į jo kontekstą bei nagrinėjamąją sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (1996 m. vasario 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 86 punktas ir minėto Sprendimo *Kaysersberg prieš Komisiją* 150 punktas).

114 Kadangi reglamentas, kuriuo nustatomi, kaip šioje byloje, galutiniai antidempingo muitai, patenka į bendrą visumos priemonių sistemą, negalima reikalauti, kad jo motyvuose konkrečiai būtų nurodytos įvairios faktinės ir teisinės aplinkybės, kurios yra jo dalykas ir kurios kartais būna gausios ir sudėtingos, ar kad institucijos pateiktų savo poziciją dėl visų argumentų, kuriais remiasi suinteresuotosios šalys. Atvirkščiai, pakanka, jog aktą priėmusi institucija išdėstytų faktines aplinkybes ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę ginčijimo reglamento bendroje struktūroje.

115 Tiesa, reglamento, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, motyvai turi būti vertinami atsižvelgiant, be kita ko, į informaciją, kurią Sąjungos institucijos pateikė suinteresuotiesiems asmenims, ir į per tyrimą jų pateiktas pastabas. Tačiau institucijos neturi konkrečiai motyvuoti to, kad neatsižvelgė į įvairius suinteresuotųjų asmenų pateiktus

argumentus. Pakanka, kad reglamente būtų aiškiai pagrįsti pagrindiniai jų atliktos analizės dalykai, nes toks pagrindimas gali atskleisti priežastis, dėl kurių jos atmetė atitinkamus argumentus, kuriais šalys rėmėsi per administracinę procedūrą.

116 Be to, reglamentas, kuriuo atlikus tyrimą nustatomi antidempingo muitai, turi būti motyvuotas tik dėl visų faktinių ir teisinių aplinkybių, kurios buvo svarbios atliekant jame pateiktą vertinimą. Tokio akto motyvais nesiekiama paaiškinti, kaip institucijų pozicija keitėsi per administracinę procedūrą, taigi jie nėra skirti pagrįsti skirtumus tarp galutiniame akte pasirinkto sprendimo ir laikinos pozicijos, išdėstytos dokumentuose, kurie per šią procedūrą buvo išsiųsti suinteresuotosioms šalims, kad šios galėtų pateikti savo pastabas. Todėl šia pareiga iš institucijų nereikalaujama paaiškinti, kodėl tam tikru administracinės procedūros etapu nurodyta pozicija buvo galbūt nepagrįsta.

117 Šioje byloje, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 10 ir 11 konstatuojamųjų dalių, aptariamo produkto apibrėžimas grindžiamas dviguba prielaida: įprastu didelės talpos kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių rinkos skirstymu į tris atskirus segmentus (žr. šio sprendimo 6 punktą) ir „aiškia skiriamąja riba“ tarp šių trijų segmentų.

118 Siekdama nustatyti, ar didelės talpos trejų durų kombinuoti šaldytuvai-šaldikliai patenka į kombinuotų šaldytuvų su apačioje esančiu šaldikliu segmentą ar į dvejų durų kombinuotų šaldytuvų segmentą, Komisija visų pirma ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje aptariamą produktą apibrėžė remdamasi jo išorės savybėmis, t. y. tuo, kad yra ne mažiau kaip dvejos atskiros šalia esančios varstomosios durys, remdamasi fizinėmis produkto savybėmis kartu su vartotojo suvokimu, o ieškovė trejų durų modelį apibrėžė ir nurodė kaip dvejų durų šaldytuvą.

119 Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad šioje pirminėje tyrimo stadijoje Komisija nemanė, jog skirtingas šaldytuvo ir šaldiklio skyrių išdėstymas kombinuotame dvejų durų šaldytuve ir trejų durų modelyje yra esminis skiriamasis kriterijus, leidžiantis į aptariamo produkto apibrėžimą neįtraukti trejų durų modelio, nes šiuo atžvilgiu nebuvo pateikta įtikinamų įrodymų ir nėra bendrai vartojamo dvejų durų kombinuotų šaldytuvų apibrėžimo.

120 Taigi iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad vis dėlto Komisija manė privalanti per savo tyrimą išsamiau įvertinti kai kurių geriausių tyrimų institutų ir klasifikavimo institucijų, kurių dauguma dvejų durų šaldytuvus klasifikuoja remdamiesi vidiniu jų išdėstymu, o ne durų pozicija, išreikštas nuomones.

121 Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad dėl to Komisija turėjo peržiūrėti laikinajame reglamente pateikto aptariamo produkto apibrėžimą ir galiausiai, remiantis jo fizinėmis savybėmis, trejų durų modelį pašalinti iš dvejų durų kombinuotų šaldytuvų segmento, kaip tai matyti iš ginčijamo reglamento 15 konstatuojamosios dalies.

122 Šiuo klausimu ginčijamo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Komisija atmetė vartotojų suvokimo kriterijų, nes jis buvo netinkamas pagrįsti aiškią išvadą, kad šaldytuvai su trejomis durimis turi arba neturi būti įtraukti į aptariamo produkto apibrėžimą, atsižvelgiant į tai, kad vartotojų apžvalgų, kurias pateikė ieškovė ir Bendrijos pramonė savo atitinkamiems požiūriams pagrįsti, rezultatai yra prieštaringi.

123 Tokiomis aplinkybėmis, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje, institucijos nusprendė, kad trejų durų modelis priklauso kombinuotų šaldytuvų su apačioje esančiu šaldikliu segmentui, o ne dvejų durų kombinuotų šaldytuvų segmentui

124 Todėl reikia pripažinti, kad institucijos pakankamai motyvavo savo sprendimą neįtraukti trejų durų šaldytuvų į aptariamo produkto apibrėžimą, pažymėjusios, kad vartotojų apžvalgos prieštaringos, nes iš šio teiginio matyti, jog dėl to, kad minėtos apžvalgos yra prieštaringos, iš jų negalima daryti jokios neginčytinos išvados dėl kriterijaus, susijusio su vartotojų suvokimu.

125 Taip konstatavusios negalėjimą apibrėžti remiantis kriterijumi, susijusiu su vartotojų suvokimu, institucijos savo sprendimą grindė geriausių tyrimų institutų ir klasifikavimo institucijų, kurių dauguma dvejų durų šaldytuvus klasifikuoja remdamiesi vidiniu jų išdėstymu, o ne durų pozicija, išreikštomis nuomonėmis.

126 Tokia nuoroda pakankamai motyvuojamas ginčijamame reglamente pateikto aptariamo produkto apibrėžimas.

127 Todėl ieškovė klaidingai kaltina institucijas nepaaiškinus, kodėl nesant „aiškių skiriamųjų ribų“ tarp dvejų durų ir trejų durų kombinuotų šaldytuvų-šaldiklių jos jautėsi priverstos savaip atskirti: pažymėjusios, kad esminė dvejų durų šaldytuvo savybė yra skyrių išdėstymas, institucijos šį kriterijų pripažino leidžiančiu atskirti dvejų durų kombinuotus šaldytuvus nuo trejų durų kombinuotų šaldytuvų, nesant reikalo išsamiau nagrinėti šį klausimą.

128 Reikia priminti, kad pareigos motyvuoti nesilaikymas yra ieškinio pagrindas, susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, kuris savaime skiriasi nuo kito ieškinio pagrindo, susijusio su neteisingais sprendimo motyvais, kuris tikrinamas vertinant šio sprendimo pagrįstumą (minėto Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 67 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Qualcomm prieš Komisiją*, T-48/04, Rink. p. II-2029, 179 punktą).

129 Taigi, kad įvykdytų savo pareigą motyvuoti, institucijoms pakako išdėstyti (ką jos ir padarė) priežastis, dėl kurių jos galiausiai neįtraukė trejų durų šaldytuvų į aptariamo produkto apibrėžimą, priešingai nei pateiktame pirminiame apibrėžime, kurio laikinumas, beje, buvo aiškiai nurodytas laikinojo reglamento 17 punkte, ir pateisindamos šį neįtraukimą jos neturėjo dėstyti visų per administracinę procedūrą nagrinėtų faktinių ir teisinių aplinkybių.

130 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad ginčijamo reglamento motyvai, susiję su aptariamo produkto apibrėžimu, leido ieškovei, kuri taip pat buvo glaudžiai susijusi su administracine procedūra ir dėl to jai buvo gerai žinoma aptariamo produkto apibrėžimo problema, suprasti ir ginčyti galutinai priimto sprendimo pagrįstumą ir Bendrajam Teismui vykdyti teisminę kontrolę šiuo klausimu, kaip tai, beje, matyti iš to, kas išdėstyta nagrinėjant ketvirtąjį ieškinio pagrindą.

131 Todėl ieškovės argumentu, kad aptariamo produkto apibrėžimas buvo pakeistas dėl „paskutinės minutės lobizmo", apie kurį ginčijamo reglamento motyvuose neužsimenama, bet kuriuo atveju negalima tinkamai remtis, nes iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog ginčijamame reglamente teisiškai pakankamai išdėstomos faktinės ir teisinės aplinkybės, kurios svarbios atliekant jame pateiktą vertinimą.

132 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su renkantis aptariamo produkto apibrėžimo metodą padaryta teisės klaida

— Šalių argumentai

133 Ieškovė teigia, kad aptariamo produkto apibrėžimas neatitinka pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 ir 4 dalių, nes Taryba neatsižvelgė į vartotojų suvokimą.

134 Ieškovė tvirtina, kad aptariamų šaldytuvų fizinių savybių skirtumai yra tokie maži, kad jie neturi įtakos galutiniam šių produktų naudojimui. Fiziniai skirtumai pateisina produktų atskyrimą tik tada, kai jie svarbūs vartotojams. Taigi kadangi šaldytuvų fizinių savybių skirtumai nedaro įtakos jų galutiniam naudojimui, institucijos negalėjo ignoruoti jų mažos įtakos vartotojų suvokimui. Todėl Taryba padarė klaidą atmesdama įrodymus, susijusius su vartotojų suvokimu nagrinėjamu atveju.

135 Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad 1988 m. gegužės 17 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 1418/88, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muitas adatinių matricinių (*dot-matrix*) spausdintuvų, kurių kilmės šalis yra Japonija, importui (OL L 130, p. 12), pati Komisija nurodė, kad dėl nedidelių skirtumų, kurie nesusiję su produktų esminėmis fizinėmis ir techninėmis savybėmis, turėtų būti galima atmesti produktų panašumą tik tuo atveju, jei šie skirtumai lemia tai, kad aptariamų produktų pritaikymas, jų naudojimas arba vartotojų suvokimas apie juos yra labai skirtingi (Reglamento Nr. 1418/88 12 konstatuojamoji dalis). Kadangi Sąjungos institucijos manė, jog įrodymai, susiję su vartotojų suvokimu, neįtikinami, jos turėjo pripažinti platesnį aptariamo produkto apibrėžimą ir įtraukti į jį trejų durų šaldytuvus.

136 Ieškovė nurodo, kad ji neginčija apibrėžiant aptariamą produktą Tarybos pateikto vertinimo, ir ji tik remiasi teisės klaida, susijusia su apibrėžiant aptariamą produktą naudotu metodu.

137 Taryba ginčija šio ieškinio pagrindo pagrįstumą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

138 Visų pirma reikia pažymėti, kad nagrinėjamo produkto apibrėžimas vykdant antidempingo tyrimą skirtas padėti parengti sąrašą produktų, kurie prireikus bus apmokestinti antidempingo muitais. Tai darydamos institucijos gali atsižvelgti į įvairius veiksnius, pavyzdžiui, fizines, technines ir chemines produktų savybes, jų naudojimą,

galimybę pakeisti kitais, vartotojo požiūrį į juos, platinimo tinklus, gamybos procesą, gamybos sąnaudas ir kokybę.

139 Šioje byloje, kaip matyti iš to, kas išdėstyta nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą, ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje Taryba pažymėjo, jog Komisijai pradėjus tyrimą, aptariamas produktas buvo nagrinėjamas atsižvelgiant ir į nagrinėjamų produktų fizines bei technines savybes, ir į vartotojų suvokimą apie juos. Ginčijamo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje, išnagrinėjusi įrodymus bei kai kurių geriausių tyrimų institutų ir klasifikavimo institucijų išreikštas nuomones, kuriose palaikomas dvejų durų šaldytuvų segmento apibrėžimas, grindžiamas vidiniu skyrių išdėstymu, o ne durų pozicija, Taryba padarė išvadą, kad atsižvelgus į fizines savybes, trejų durų modelis negali būti laikomas dvejų durų kombinuotų šaldytuvų segmento dalimi. Toliau nagrinėjusi vartotojų suvokimą, Taryba nusprendė, kad šiuo klausimu ieškovės ir Bendrijos pramonės pateikti įrodymai „prieštarauja tarpusavyje“, todėl iš jų negalima buvo padaryti aiškios išvados norint apibrėžti aptariamą produktą.

140 Taigi reikia konstatuoti, kad priešingai nei teigia ieškovė, Taryba nagrinėjo įrodymus, susijusius su vartotojų suvokimu, ir iš to vis dėlto padarė išvadą, kad šie įrodymai prieštaringi ir todėl nėra įtikinami norint apibrėžti aptariamą produktą. Taigi ieškovės argumentą, kad Taryba ignoravo vartotojų suvokimą, reikia atmesti kaip faktiškai nepagrįstą.

141 Kalbant apie ieškovės teiginį, kad fiziniai skirtumai pateisina produktų atskyrimą tik tada, kai jie svarbūs vartotojams, reikia pažymėti, kad šis teiginys nepalaikomas nei pagrindiniame reglamente, nei teismo praktikoje. Iš tiesų apibrėždamos aptariamą

produktą Sąjungos institucijos gali atsižvelgti į visumą veiksnių, tarp kurių fizinės, techninės ir cheminės produktų savybės paprastai užima svarbų vaidmenį, tačiau jos nebūtinai prioritetinės. Bet kuriuo atveju negalima teigti, kad fizinių ar techninių savybių skirtumai yra svarbūs, tik jeigu jie ryškėja iš vartotojų suvokimo.

142 Toliau kalbant apie ieškovės teiginį, kad šaldytuvų fizinių ir techninių savybių skirtumai yra maži arba subtilūs, pakanka pažymėti, kad tokio faktinio įvertinimo nėra ginčijamame reglamente. Iš minėto reglamento 14 ir 15 konstatuojamųjų dalių matyti priešingai, jog vertindama šaldytuvų fizines savybes Taryba didesnį dėmesį skyrė jų vidiniam išdėstymui, o ne durų pozicijai, ir po to nusprendė, kad taip nustatyti skirtumai pateisina, jog trejų durų modelis nebūtų laikomas dvejų durų kombinuotų šaldytuvų segmento dalimi. Ieškovė tiesiogiai neginčija Tarybos pateikto faktinio įvertinimo.

143 Taigi reikia pripažinti, jog prielaida, kuria grindžiami ieškovės argumentai, kad iš nagrinėjamų produktų fizinių ir techninių savybių matyti tik maži skirtumai, pagrįsta paprasčiausiu tvirtinimu, kuriam patvirtinti nepateiktas joks įrodymas, skirtas jo teisingumui įrodyti.

144 Šiuo pagrindu taip pat reikia atmesti teiginį, jog kadangi įrodymai, susiję su vartotojų suvokimu, nebuvo laikomi įtikinamais, aptariamo produkto apibrėžimas turėjo apimti trejų durų šaldytuvus.

145 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą.

146 Todėl visą šį ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

147 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

148 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų ji turi padengti Tarybos ir LG bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

149 CECED padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

150 Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

151 Taigi Italijos Respublika ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Whirlpool Europe Srl* padengia savo bei Europos Sąjungos Tarybos ir *LG Electronics, Inc* bylinėjimosi išlaidas.

3. Italijos Respublika, Europos Komisija ir Europos buitinės technikos gamintojų asociacija (CECED) padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Meij Vadapalas Truchot

Paskelbta 2010 m. rugsėjo 13 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 5013

Ginčo aplinkybės ..... II - 5017

1. Tiriama rinka ..... II - 5017

2. Pirminė tyrimo procedūros stadija ..... II - 5018

3. Laikinasis reglamentas ..... II - 5020

4. Tolesnė tyrimo procedūros stadija ..... II - 5021

5. Galutinės informacijos dokumentas ..... II - 5022

6. Peržiūrėtas galutinės informacijos dokumentas ..... II - 5023

7. Ginčijamas reglamentas ..... II - 5025

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 5026

Dėl teisės ..... II - 5030

1. Dėl tariamo Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalies pažeidimo ..... II - 5030

2. Dėl reikalavimų panaikinti ..... II - 5031

Dėl priimtinumo ..... II - 5031

Šalių argumentai ..... II - 5031

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5032

Dėl esmės ..... II - 5032

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad pažeista ieškovės teisė į gynybą, kiek tai susiję su trejų durų šaldytuvų neįtraukimu į aptariamo produkto apibrėžimą ..... II - 5033

— Šalių argumentai ..... II - 5033

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5035

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad „laiku“ nesikonsultuota su valstybėmis narėmis Patariamajame komitete dėl trejų durų šaldytuvų neįtraukimo į aptariamo produkto apibrėžimą ..... II - 5038

— Šalių argumentai ..... II - 5038

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5039

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijamas reglamentas nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su aptariamo produkto apibrėžimu ..... II - 5042

— Šalių argumentai ..... II - 5042

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5044

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su renkantis aptariamo produkto apibrėžimo metodą padaryta teisės klaida ..... II - 5050

— Šalių argumentai ..... II - 5050

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5051

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 5054